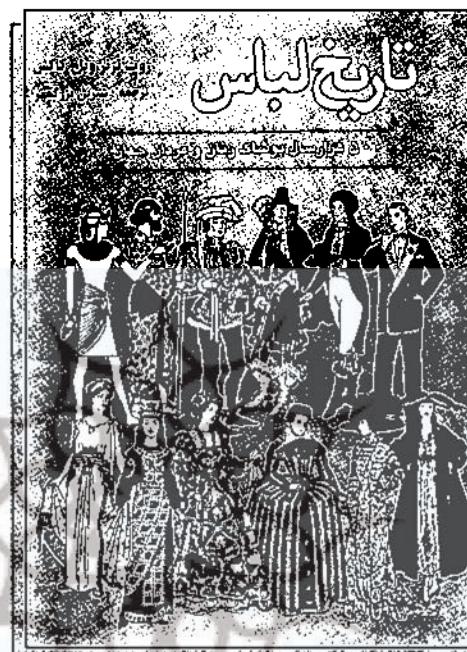

نگاهی به تاریخ پوشان

پوشش ۱۹۰۰ سال

نوذرامین صارمی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

دامنی بود که به شکل لنگ به دور کمر می‌بستند و کمریندی از چرم یا کتف آن را در جای خود نگاه می‌داشت.

زنان پوشش چسبانی داشتند که با یک بند که از سر یک شانه و یادو بند از سر هردو شانه می‌گذشت، آن را بر بدن نگه می‌داشتند. در آغاز تنها کاهنان بودند که پاپوش سندل به پا می‌کردند و دیگران پابرهنه راه می‌رفتند.

مرد و زن مصری به استثنای مواقعی که سوگوار بودند موی سر را می‌تراشیدند. گروتمدان کلاه گیسی از پشم یا الیاف خرماء بر سر می‌گذاشتند در حالی که افشار کم درآمد کلاه کوچک و بدون لبه‌ای از نمد داشتند. مردان چون زنان مصری از انواع زیور، چون گوشواره، گردنبند، النگو، مج بند و ساق بند بهره می‌جستند. پیراهن‌هارا با زیبایی و مهارت بسیار با نخ‌های زر که به شکل الیافی باریک در آمدۀ بود آراسته می‌کردند.

پوشان و ضمایم آن پرداخته و تصاویر مربوط را با خطوطی ساده ولی کامل ترسیم کرده و توضیحاتی در مورد جنس و زنگ بخش‌های مختلف هر لباس آورده است.

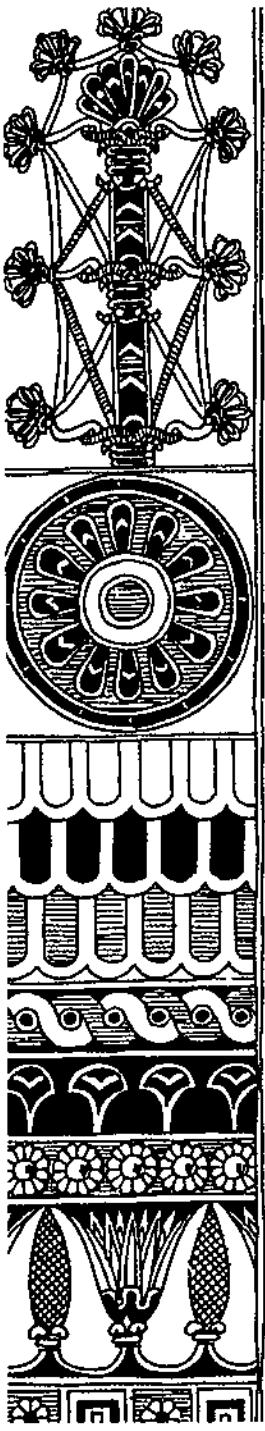
مصریان قبل از میلاد پوشان در این دوران از تعدد چندانی برخوردار نبود و به دلیل آب و هوای گرم از کتان تهیه می‌شد. طبقات مرفا اجتماع از پارچه مملع شفاف بافت شده از الیاف بذرک استفاده می‌کردند که در جله‌های حاصلخیز نیل می‌روید. گرچه سفید بیش از همه مورد استفاده قرار می‌گرفت لیکن رنگ‌های متنوع روشن و تیره نیز کاربرد داشت.

اولین و اساسی ترین لباس مردان «شنتی» یا لباس شیر نام داشت که از پارچه کتان تهیه می‌شد. شنتی

پدید آمدن پوشان امری تصادفی یا خواست فردی نبوده است. پوشان بر مبنای تفکرات و نیازهای اقلیمی، مادی و معنوی اقوام به وجود آمد و آئینه تمام نمایی از تاریخ زندگی بشر شد و در طی قرون و اعصار، در سرزمین‌های گوناگون شکل گرفت و تحول یافت.

پوشان در سرتاسر تمدن بشری اشکال و انواع متفاوتی داشته و به تناسب تاریخ تغییر نموده است. در دوران باستان، پوشان دارای نظم و هماهنگی بود و در قرون وسطی شکل و ظاهری شکوهمند پیدا کرد و در عهد رنسانس پرزرق و برق شد و صورتی تجملی یافت و در عصر نوین شکلی نامشخص و رمز گونه به خود گرفت.

کتاب «تاریخ لباس» کوششی است تا سر گذشت پوشان را در اعصار مختلف تاریخ بازگو نماید و به بررسی شیوه لباس پوشیدن مردم در زمان‌ها و مکان‌های مختلف بپردازد. ویژگی برجسته کتاب در آن است که نویسنده با دقیقی خاص به تشریح و توضیح

کیف دستی
و بزه مراسم دینی

گوشواره

پادشاه بابلی

بادین از بر

کت و شلوار انگلیس برای
شیخ‌گرگفت از طرح کت
نظم از پارچه
مردانه با پطة
شال ابریشمی

پادشاه آشوری

دستبند

پهلو جامع علوم انسانی

پهلو جامع علوم انسانی

بابلیان و آشوریان قبل از میلاد

یونان باستان قبل از میلاد

رم باستان

در سه قرن اول این دوران پوشش اصلی رومیان «توگا» بود که توسط زن و مرد یکسان به کار می‌رفت. توگا پارچه‌ای پشمین بود یه شکل مستطیل که دور بدن پیچیده می‌شد به طوری که شانه و بازوی راست بر همه و آزاد می‌ماند. سپس به توگا پیراهن افزوده شد، در زیر آن زیرپوش تازانو به تن می‌کردند که نوع زنانه آن از پارچه نخی و نوع مردانه آن از پارچه پشمین بود.

رومیان چه در داخل و چه در بیرون خانه، همیشه کفش به پا داشتند و تنها به هنگام غذاخوردن سندل‌هایشان را از پا در می‌آوردند. مردان در زیانا نشان دادن موهایشان و سوساس بسیار داشتند. زنان موه خود را از وسط باز یا آنها را فر می‌زدند و در اطراف سر رها می‌ساختند. برخی نیز تور بر سر می‌انداختند. زنان

در یونان باستان همزمان با تمدن مصر، زنان پیراهن دوخته شده چسبان، به رنگ‌های روشن و درخشان می‌پوشیدند. همراه با آن، یک دامن کمرچین دار که دارای چندین ردیف چین افقی بود و تا می‌رسید، بر تن می‌کردند. با این دامن، کت کوتاه پوشیده می‌شد.

در یونان، نشانه سوگواری، پوشیدن لباسی بدون کمریند به رنگ قهوه‌ای تیره بود. لباس‌های چروک‌دار بسیار مورد پسند بود. مردان و زنان یونانی به استفاده از عطر و روغن و مواد خوشبوکننده معتاد بودند و آنها را به مقدار فراوان به سر و بدن خود می‌مالیدند. همچنین سندل‌هایی با کف چرمین می‌پوشیدند که با تسمه‌هایی از چرم به ساق پابسته می‌شد.

گرچه تمدن بابل همزمان با مصر آغاز گردید ولی هرگز نتوانست با آن برابری کند. پوشش بابلیان و آشوریان دو تکه، شامل یک پیراهن راسته حاشیه دار در اندازه‌های کوتاه یا بلند به نام «کندیس» و یک شال حاشیه‌دار در ابعاد گوناگون بود. لباس مرد و زن مشابه، و تهها شال زنان بزرگتر بود و آزاد در اطراف بدن قرار می‌گرفت. لباس‌ها از پشم یا کتان تهیه می‌شد و روی آنها با زیبایی و مهارت نقش‌هایی از گل سرخ گلدوزی شده بود. مردان ریش و موی بلند و مجعد داشتند که به آنها گرد طلا می‌پاشیدند. زنان و مردان خود را با گوشواره، گردنبند و دستبند‌های طلا و نقره مرصع می‌آرایستند.

همچنین روی صورت خود، شمار زیادی خال
می‌گذاشتند.

ایران باستان

پوشاک ایرانیان، در حالی که ادامه لباس بابلیان و آشوریان بود، خود اشکانی گوناگون و قابل توجه داشت. این پوشاک به نام «کندیس» که از پشم، کتان و ابریشم تهیه می‌شد نیازی بود با استین های گشاد که به صورت پیله‌هایی منظم در پشت بازو قرار می‌گرفت. دامن این لباس در جلو شکم یا در پهلوها چین می‌خورد. در زیر این لباس، پیراهن و شلوار زیر و جوارب می‌پوشیدند. این در تاریخ نخستین بار است که لباس زیر، آن هم در نوع دوخته شده آن مطرح گردیده است. بعد از کندیس جای خود را به کتی داده که روی شلوار پوشیده می‌شد و به طور یقین منشأکت و شلوار استاندارد امروزی مردان است.

ایرانیان کفش را از چرم نرم به رنگ زرد و به شکل پا می‌ساختند که تا معنی پوشاند و به وسیله دکمه و تسمه‌هایی که روی آن نصب شده بود، بسته می‌شد. جواهرات مورد استفاده ایرانیان بسیار هترمندانه و زیبا، از طلای وزین مروارید نشان همراه با مینا کاری و سنگ‌های کمیاب ساخته می‌شد. سنگ‌ها به شکل سرنسان تراش داده می‌شد.

مردان ریش و موی خود را بلند و مجعد نگاه می‌داشتند و به موی خود گرد طلا می‌پوشیدند. از زنان ایران باستان شمار اندکی تندیس به جای مانده است. زیرا زنان در زندگی اجتماعی شرکت چندانی نداشتند. نقش بر جسته‌ای که از سده پنجم پیش از میلاد در دست است، یک ملکه را در پیراهن و شلواری کامل نشان می‌دهد و احتمالاً لباس زنان دوران‌های بعد نیز چنین بوده است.

مردم اروپای شمالی و بیزانس در نخستین

سدۀ‌های میلادی

پوشش مردان شمال اروپا لباسی بود شبیه آنچه که ایرانیان باستان می‌پوشیدند. نوعی شلوار تنگ که به قواره اندام دوخته شده بود. نمونه اصلی از پوست حیوان‌ها تهیه می‌شد. در بالا با کمریند و در پائین به وسیله تسمه‌های ضربدری تا بالای زانو بسته می‌شد. این نوع پوشش بدنون شک به دلیل مقابله با سرمای شدید سرزمین‌های شمالی به وجود آمد.

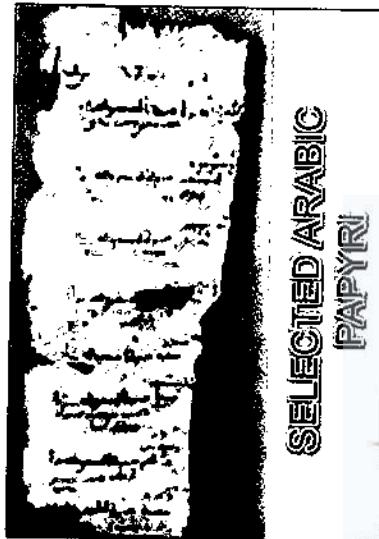
زنان پیراهن کوتاه یا بلند از پارچه پشمی نه چندان طلیف همراه با دامن بلند از همان جنس می‌پوشیدند و کمریندی در زیر سینه می‌بستند که به پیراهن چین‌های منظم می‌داد.

ایتالیا، فرانسه، انگلستان و آلمان قرون وسطی در قرون وسطی مردان و زنان این کشورها همچنان لباس‌های طرح رمی را که برگرفته از لباس یونانیان بود می‌پوشیدند. این لباس‌ها شامل دو پیراهن و یک شنل

SELECTED ARABIC PAPYRI

پاپیروس‌های عربی

by Geoffrey
ISBN: O-19-227500-1

اثر حاضر، مجموعه‌ای است که به بررسی ومطالعه دقیق پاپیروس‌ها (۳۶ نمونه) که همگی آنها متعلق به قبل از فتح مصر توسط فاطمیان در ۹۵۸ پس از میلاد می‌باشند، پرداخته است.

این پاپیروس‌ها، که به حساب‌ها، معاملات قانونی و نامه‌ها مربوط می‌شود اطلاعاتی با ارزشی در مورد مسائل اقتصادی، اجتماعی، تاریخی، سیاسی و نقشه‌برداری آن دوره می‌دهد. این استناد از طرفی در چهت مطالعه زبان عربی نیز بسیار مفید است. استنادهای مصوب هستند و متن آنها هم به زبان اصلی و هم ترجمه آمده است و بررسی هر یک نیز توضیحات مسروخ و دقیقی ارائه شده است. در مقدمه کتاب نیز در این باب تجزیه و تحلیل جامعی صورت گرفته است.

دکتر جفری خان، دانشیار زبان‌های آرامی و عبری است و در موسسه مطالعات شرقی، دانشگاه کمبریج فعالیت دارد. کتاب با جلد گالینگور و ۲۶۴ صفحه و به صورت مصور با قیمت ۳۵ پوند منتشر شده است.

بود. البته در لباس این کشورها تفاوت‌های جزئی وجود داشت، به عنوان مثال در انگلستان زیرپوشی از پارچه کتان لطیف مورد استفاده قرار می‌گرفت در این زمان‌ها آرایش موى زنان آلمان دو گیسوی بافتne بود که روی گوش‌ها چیزهایی شد. همراه با این آرایش از سر بند توری، پیشانی بند طلایی و تاج نیز استفاده می‌شد.

دوران رنسانس

در دوران رنسانس پوشش بسیاری از تزیین‌های خود را از دست داد و در برخی کشورها لباس مردان تعديل بسیاری یافت. به عنوان مثال در انگلستان کفش هر چه بیشتر شکل طبیعی پا را به خود گرفت و تحولات لباس به گونه‌ای شد که راهی به سوی شیوه لباس پوشیدن امروز باز کند.

در قرون شانزده و هفدهم توجه زیادی به رشد صنایع شد و صنعت پارچه بافی و محصولاتی چون زربفت، تافته، محمل و ابریشم تولید شده و در ساخت انواع لباس‌ها به کار گرفته شد.

کتاب در بخش‌های دیگر سیر تنوعات و تغییرات در

لباس‌های اقوام و جوامع مختلف و نهایتاً لباس‌های

قرنون نوزده و بیست در کشورهای اروپایی را معرفی

نموده است. عدمه ترین مباحثت به لباس‌های مردم فرانسه تا سال‌های ۱۹۵۸ و طرح‌های مختلف آن اختصاص یافته است.

نویسنده تاریخ لباس را از منابع مختلف و نیز

طرح‌های سکه‌ها، تندیس‌ها، فرش‌های دیواری،

نقاشی و تزیینات موجود از دوره‌های مختلف برگرفته

است. کتاب عمده‌ای به لباس‌های باب روز دوره‌های

تاریخی، تجدید حیات آنها و نیز واژه‌های مریوطه پرداخته و نمونه‌هایی از آنها را نشان داده است.

در بخشی از مقدمه کتاب آمده است: دیگر کمتر

ملتی را می‌توان یافت که در حیطه تمدن امروز قرار

گرفته باشد و باز بتواند پوشش اینها را اینجا دست و پاگیر خود را کمال حفظ کند. چراکه لباس امروز خاص مردمان

امروز است، مردمانی که زمان در زندگی اجتماعی‌شان

عنصری است تعیین‌کننده، و این نکته‌ای است که

طراحان لباس نیز به آن توجه دارند. لباس‌ها بر تن راحتند، سریع پوشیده می‌شوند، اغلب پارچه‌های قابل

شستشو دارند، دست و پاگیر تیستند، جنبه‌های زیبایی و هنر در آنها رعایت می‌شود و از واز همه مهمتر با وجودجهه‌های متغیر نیز امکان دستیابی به آنها وجود دارد.